

РЕШЕНИЕ

№ 7106

гр. София, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **8464** по описа за **2023** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 18.07.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав, постановено по НАХД № 1120/2022г. по описа на съда, е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № СО-Т-С-21-04-099/18.06.2021г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на основание чл.36, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община на С. В. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за нарушение по чл.23 от същия нормативен акт.

Решението е обжалвано от наказаното лице с искане за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него НП. Твърди се недоказаност на нарушението и постановяване на съдебния акт без да е доказано авторството на нарушението. Претендира се присъждане на разноски за двете съдебни инстанции. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна по следните съображения:

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установено от фактическа страна, че на 07.03.2021г., около 13.00 часа, служители на Столичен инспекторат извършили проверка в парк "З." - публична общинска собственост, находящ се в [населено място], район О.. На централната алея в парка служителите от инспектората установили, че И. извършва търговия на открито от 4бр. мобилни съоръжения - колички, разположени върху алеята и заемащи около 5кв.м площ като продавала царевица и печени кестени без разрешение за ползване на място от кмета на район О.. За така установеното, квалифицирано като нарушение на чл.23 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община срещу И. бил съставен АУАН и въз основа на него издадено процесното НП. Същото съдът е приел за законосъобразно.

Съгласно посочената за нарушена разпоредба на чл.23 НРУИТДТСО търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността.

За да бъде налице нарушение на цитираната разпоредба, следва да бъде установено по безспорен начин, че от провереното лице е осъществена търговска дейност. В чл.19 НРУИТДТСО се съдържа легална дефиниция за "търговия на открито", а именно търговия на дребно върху терени общинска собственост - паркове, тротоари, площи, улични платна и други. Понятието "търговия на открито" е дефинирано чрез понятието "търговия на дребно" и с оглед правилото на чл.46 от Закона за нормативните актове, разпоредбата на нормативния акт следва да се приложи според точния й смисъл, а тълкуването й да отговаря на смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България. В разпоредбата на чл.1 от Търговския закон са описани следните сделки, които следва по занятие да са извършвани от физическо или юридическо лице, за да се приеме същото за търговец: 1. покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид; 2. продажба на стоки от собствено производство; 3. покупка на ценни книги с цел да ги продаде; 4. търговско представителство и посредничество; 5. комисионни, спедиционни и превозни сделки; 6. застрахователни сделки; 7. банкови и валутни сделки; 8. менителници, записи на заповед и чекове; 9. складови сделки; 10. лицензионни сделки; 11. стоков контрол; 12. сделки с интелектуална собственост; 13. хотелиерски, туристически, рекламни, информационни, програмни, импресарски или други услуги; 14. покупка, строеж или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба; 15. лизинг. В правната доктрина търговията се определя като обмяна на стоки или услуги от търговец към купувач в замяна на платежно средство, като парични единици. Обикновено под търговия се разбира размяна на стоки или услуги, осъществявана между две или повече лица. От изложеното следва да се приеме, че за да е налице извършена търговия, то следва да е налице и конкретна сделка по покупко-продажба на стоки. От доказателствата по

делото, както и от АУАН и НП, не се установява да е извършена от контролните органи покупка, нито пък такава, която да е наблюдавана от тях, като не са посочени и продажни цени на артикулите. Т.е. от изложеното дотук, по никакъв начин не може да се направи обоснован извод, че санкционираното лице е извършвало търговия на посочената дата.

С оглед това в процесния случай остава недоказано от АНО, чиято доказателствена тежест е установяването на относимите факти, въз основа на които да се направи извод, че е осъществено деяние, покриващо фактическия състав на процесното нарушение.

По тези съображения касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде отменено като вместо това бъде постановено друго, с което да бъде отменено НП.

При този изход на делото на касатора се следват разноските по производството, доказани в размер на 400 лева за заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 18.07.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 5-ти състав, постановено по НАХД № 1120/2022г. по описа на съда и вместо това постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № СО-Т-С-21-04-099/18.06.2021г., издадено от заместник-кмет на Столична община, с което на основание чл.3б, ал.1 и чл.35, ал.3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община на С. В. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева за нарушение по чл.23 от същия нормативен акт.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. В. И., ЕГН [ЕГН], сумата в размер на 400 /четиристотин/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.